

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	30. januar 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Fødevareministeriets grundnotat om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de generelle principper og krav i fødevarelovgivning, om oprettelse af Myndigheden og om procedurer i fødevaresikkerhedsanliggender, KOM (2000) 716 endelig.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de generelle principper og krav i fødevarelovgivning, om oprettelse af Myndigheden og om procedurer i fødevaresikkerhedsanliggender

KOM (2000) 716 endelig

Resumé

Forslagets del om "EU-fødevarelov" indeholder en række grundlæggende bestemmelser i form af definitioner, bestemmelser om at forsigtighedsprincippet gøres gældende, sporbarhed skal muliggøres og primæransvaret for fødevaresikkerhed ligger hos producenter/leverandører af fødevarer. Et bærende princip er jord til bord tankegangen, som indebærer, at der i fødevarelovgivning kan inddrages aspekter vedrørende foder, miljø, arbejdsmiljø, dyresundhed og velfærd m.v.

Dernæst indeholdes et forslag om at etablere en EU-fødevarermyndighed, som primært skal beskæftige sig med videnskabelig risikovurdering af fødevarer m.v. Denne myndighed foreslås etableret som en uafhængig institution, der skal fungere som sekretariat for et videnskabeligt komité-system, sammensat af eksperter fra medlemsstaterne. Dette komité-system skal være ansvarligt for afgivelse af autoritative videnskabelige udtalelser.<>

Myndigheden skal endvidere være ansvarlig for administration af systemerne for hurtig udveksling af informationer om risikobehæftede fødevarer ("Rapid Alert"-systemer).

Endelig indeholder forslaget bestemmelser af proceduremæssig art for håndtering af fødevarer på EU-niveau.

Forslaget skønnes ikke umiddelbart at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 716 endelig af 8. november 2000 fremsendt forslag om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de generelle principper og krav i fødevarerlovgivning, om oprettelse af Myndigheden og om procedurer i fødevarerikkerhedsanliggender. Forslaget er oversendt til Rådet den 30. november 2000.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37, 95, 133 samt 152 og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen betragter det som en prioriteret opgave at sikre, at EU's borgere er beskyttet af de højeste normer for fødevarerikkerhed. Hvidbogen afspejler denne holdning, hvoraf det fremgår, at fællesskabets fødevarerlovgivning skal opdateres, således at der tages højde for de øgede krav vedrørende forbrugersundhed, fødevarerikkerhed og fødevarerikkerhed.

For så vidt angår oprettelse af en fødevarermyndighed i fællesskabet, er dette primært begrundet i et ønske om at skabe rammerne for en kapacitetsforøgelse og styrkelse af arbejdet med at fremlægge videnskabelige vurderinger og råd om fødevarerikkerhed, ernæring, dyresundhed, dyrevelfærd og plantesundhed, som vedrører sundhedsbeskyttelsen af forbrugerne.

Dernæst foreslås, at fødevarermyndigheden skal have det daglige ansvar for opretholdelse af notifikationssystemer vedrørende fødevarer og foder, som bruges til at advare om risikable produkter på markedet ("Rapid Alert" - systemer).

Formål og indhold

Kommissionens forslag til en generel EU-fødevarerlov omfatter hele fødevarerikkerkæden, herunder foderfremstilling. Forslaget har til formål at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau samtidig med sikring af en tilfredsstillende funktion af det indre marked.

Der fastlægges en række definitioner vedrørende såvel fødevarer som foderstof-lovgivningen, herunder for første gang på fællesskabsniveau en definition af fødevarer-begrebet.

Den overordnede målsætning er at beskytte menneskers liv, sundhed eller sikkerhed og forbrugerinteresser samt andre relevante målsætninger som beskyttelse af miljøet, dyrs og planters liv, sundhed og velfærd. Lovgivningen skal indrettes med henblik på at sikre markedets funktion, og der skal tages hensyn til relevante internationale standarder.

Lovgivningen skal baseres på "risikoanalysen", som indebærer, at man skal tage udgangspunkt i videnskabelige vurderinger af sikkerheden ved fødevarer, foderanvendelse med videre, når der udarbejdes lovgivning og træffes administrative beslutninger i den daglige håndtering af risici ved fødevarer. Disse beslutninger skal endvidere være baseret på forsigtighedsprincippet, hvor videnskaben ikke kan fremlægge klare konklusioner om eventuelle risici.

Dernæst fastlægges regler om sporbarhed fra jord til bord, som indebærer, at virksomheder altid skal kunne gøre rede for, hvorfra de har modtaget leverancer, og hvortil de har leveret identificerbare partier af fødevarer, ingredienser, foder m.v. Det slås endvidere fast, at det primære ansvar for sikker fødevarerproduktion er placeret hos landbruget og producenterne samt i grossist- og detail-leddet, og ikke hos den kontrollerende myndighed. Tilsvarende ansvarsplacering gælder i fodersektoren.

Det slås fast, at fødevarer kun må markedsføres, hvis de - anvendt i overensstemmelse med sædvanlig brug - er sikre for forbrugeren. Der skal herved også tages hensyn til særligt følsomme kategorier af forbrugere samt til de oplysninger, som er givet til forbrugeren i forbindelse med salget af varen, f.eks. i form af mærkningsoplysninger om varens korrekte håndtering. Foder må kun markedsføres, hvis det er sikkert, hvilket indebærer, at det ikke må have en negativ indvirkning på menneskes eller dyrs sundhed

Vedrørende tredjelandsrelationer slås fast, at fødevarer og foder importeret fra tredjelande skal overholde fællesskabets regler, og ved eksport skal disse regler også være overholdt, med mindre importlandet har fastlagt anden lovgivning, som i givet fald skal overholdes af eksportører fra fællesskabet. Fødevarer eller foder, som i fællesskabet er bedømt til at udgøre en risiko, må ikke eksporteres, med mindre importlandets myndigheder eksplicit har godkendt dette.

Herudover skal fællesskabet deltage aktivt i udformningen af internationale standarder og aftaler, herunder være specielt opmærksom på udviklingslandes behov.

I næsten al fødevarerlovgivning i fællesskabet, som vedrører forbrugernes sundhedsbeskyttelse, er det en forudsætning for udformningen, at der foreligger en videnskabelig vurdering som grundlag for fastlæggelsen af beskyttelsesniveauet. Sådanne vurderinger gennemføres generelt af de videnskabelige komitéer etableret af Kommissionen, hvoraf Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler spiller den afgørende rolle på ; fødevarer sikkerhedsområdet. Det videnskabelige komitéssystem er efter Kommissionens opfattelse overbelastet, hvilket forsinker lovgivningsarbejdet til skade for varetagelsen af fællesskabets aktiviteter på området.

Forslaget om oprettelse af en EU-fødevarermyndighed vil have som det primære mål at styrke disse funktioner på fællesskabsplan. Grundlæggende elementer er etablering af en videnskabelig ekspertise i fødevarermyndigheden, som kan indsamle og bearbejde data og organisere den videnskabelige behandling af disse med henblik på at afgive videnskabelige udtalelser og råd om fødevarer sikkerhed.

Der lægges vægt på at se fødevarer sikkerhed i et bredt perspektiv, hvor såvel plante- og dyrsundhed som forurening af foder og miljøforureninger er vigtige faktorer, ligesom der peges på, at også arbejdsmiljøproblemer skal kunne inddrages.

Fødevarer myndigheden skal oprettes som en uafhængig myndighed med egne styrende organer, og vil således ikke være underlagt tjenestebefalinger fra Kommissionen.

Der skal etableres en bestyrelse sammensat af fire personer udpeget af Europa-Parlamentet, fire udpeget af Rådet, fire af Kommissionen, og fire af Kommissionen som repræsentanter for forbrugerne og erhvervslivet. Bestyrelsen skal vedtage regler for budgetlægning, godkende budget, udstikke generelle retningslinier til den ansvarlige direktør, vedtage det årlige arbejdsprogram og lignende.

Direktøren, som udpeges af bestyrelsen efter forslag fra Kommissionen og høring af Europa-Parlamentet, skal stå for driften, stå til ansvar for bestyrelsen, rapportere om aktiviteterne til Europa-Parlamentet m.v.

Et rådgivende forum, sammensat af en repræsentant fra hver medlemsstats organer med kompetence svarende til fødevarer myndigheden, skal bistå direktøren i udøvelsen af dennes opgaver og sikre tæt samarbejde med de kompetente organer i medlemsstaterne.

Det er hensigten, at fødevarer myndigheden skal arbejde tæt sammen med den eksisterende nationale ekspertise på området ved at sikre det hertil fornødne netværk. De videnskabelige udtalelser, som lægges til grund for lovgivningen, skal således stadig udstedes af en videnskabelig komité eller paneler, sammensat af uafhængige eksperter fra medlemsstaterne, udpeget for tre år ad gangen. Det foreslås, at den videnskabelige komité skal koordinere panelernes aktiviteter og selvstændigt afgive udtalelser på tværssektorielle områder. Der foreslås oprettet otte paneler - opdelt efter ekspertiseområder. Disse vedrører tilsætningsstoffer m.v. i fødevarer, tilsvarende vedrørende foder, plantebeskyttelsesmidler, GMO'er, ernæring og allergi, biologiske farer, forureninger i fødevarer kæden samt dyrsundhed og velfærd.

Foruden Kommissionen er det foreslået, at Europa-Parlamentet og den enkelte medlemsstat kan anmode fødevarer myndigheden om en videnskabelig udtalelse på områder, som ikke er omfattet af harmoniseringsdirektiver m.v. Derimod kan alene Kommissionen anmode om en udtalelse på områder, hvor høring af fødevarer myndigheden er obligatorisk i henhold til fællesskabslovgivningen.

Fødevarer myndigheden skal - udover afgivelse af de videnskabelige udtalelser på vegne af komitésystemet - selvstændigt kunne bistå Kommissionen med teknisk assistance, f.eks. ved udarbejdelse af tekniske bestemmelser, og den skal indsamle data i bred forstand med henblik på at styrke det videnskabelige arbejde og på at kunne identificere kommende

kriser vedrørende fødevarer sikkerhed, som kan bruges til at advare medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Der lægges vægt på, at de videnskabelige eksperter er uafhængige, at der sikres stor offentlig indsigt i fødevarer myndighedens og komitéernes arbejde, og at den tilvejebragte viden kommunikeres ud til offentligheden på effektiv vis.

Det er hensigten, at fødevarer myndigheden skal administrere "Rapid Alert" -systemer vedrørende både fødevarer og foder. I forlængelse heraf foreslås, at Kommissionen i samarbejde med myndigheden opretter en kriseenhed, når alvorlige problemer rapporteres. Denne kriseenhed skal indsamle oplysninger om karakter og omfang af problemerne, informere offentligheden om problemets karakter samt træffe foranstaltninger til at imødegå problemerne. Det er foreslået, at Kommissionen på egen hånd kan træffe foranstaltninger, og disse skal i givet fald forelægges en stående komité inden ti dage med henblik på bekræftelse, ændring eller forlængelse. Disse bestemmelser hindrer ikke den enkelte medlemsstat i at foretage hastende indgreb, hvis det anses for nødvendigt på nationalt territorium.

Ovennævnte stående komité nedsættes ifølge forslaget under betegnelsen "Komitéen for Fødevarer sikkerhed og Dyresundhed", og den skal varetage opgaver, som hidtil er varetaget af Den Stående Levnedsmiddelkomité, Den Stående Komité for Foderstoffer, Den Stående Veterinærkomité og Den Stående Fytosanitære Komité.

Der foreslås endvidere etablering af en mæglingsprocedure hvorefter en medlemsstat, som finder, at en anden medlemsstat har foretaget en handling i strid med bestemmelser i den generelle fødevarer lov eller andre bestemmelser i fællesskabslovgivningen, kan forelægge dette for Kommissionen. Disse tre parter skal herefter forsøge at forlige uoverensstemmelserne, og hvis det ikke lykkes, kan Kommissionen forelægge videnskabelige uenigheder for fødevarer myndigheden til udtalelse.

Finansieringen af fødevarer myndigheden sker over det ordinære EF-budget, og vil senere eventuelt kunne suppleres af gebyrer fra virksomheder, som får vurderet produkter til markedsføring.

Placering af fødevarer myndigheden er ikke fastlagt i forslaget, men nødvendigheden af let adgang til IT-faciliteter, transport m.v. er fremhævet. Tredjelande kan efter aftale medvirke i fødevarer myndighedens aktiviteter.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke afgivet udtalelse om forslaget.

Den 25. oktober 2000 vedtog Europa-Parlamentet imidlertid en beslutning om Kommissionens hvidbog om fødevarer sikkerhed.

I denne udtalelse støtter Europa-Parlamentet oprettelsen af en europæisk fødevarer myndighed, som et videnskabeligt referencepunkt for Den Europæiske Union og dens medlemsstater baseret på princippet om videnskabelig integritet, akademisk dygtighed, uafhængighed, ansvarlighed, gennemsigtighed og forståelighed. For så vidt angår uafhængighed, fremhæver Europa-Parlamentet, at fødevarer myndighedens uafhængighed og høje akademiske kvalitet kun kan sikres, hvis Kommissionen og EU's øvrige institutioner udstyrer myndigheden med tilstrækkelige finansielle og personale mæssige ressourcer. Endvidere opfordrer Europa-Parlamentet Kommissionen til at betragte blandt andet gennemførelse af et rammedirektiv om generel fødevarer sikkerhed som et prioriteret målområde, som bør viderebehandles samtidig med og med samme frister som lovgivningen om oprettelse af en europæisk fødevarer myndighed.

Gældende dansk ret

Fødevarer loven er den primære ramme for de fødevarer sikkerheds aspekter, som skal behandles af myndigheden, men også lovgivningen om dyresygdomme, foder m.v. indeholder sådanne aspekter.

Konsekvenser

Vedtagelse af en EU-fødevarer lov og oprettelse af en fødevarer myndighed af den skitserede karakter vil medføre ændringer i forhold til gældende lovgivning, men en vedtagelse vil ikke i sig selv nødvendiggøre gennemførelsesforanstaltninger i Danmark, eftersom forslaget er stillet i form af en forordning, som er direkte anvendelig i forhold til den nationale lovgivning.

For så vidt angår fødevaremyndigheden, skal denne finansieres over fællesskabets budget og vil således ikke have særskilte statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget skønnes ikke umiddelbart at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

Forslaget har i overensstemmelse med fødevarelovens § 6 været sendt i høring hos relevante, landsdækkende interesseorganisationer. Endvidere har forslaget været forelagt for Det Rådgivende Fødevareudvalg, § 2-udvalget (landbrug) og § 5-udvalget.

Alle høringssvar giver udtryk for støtte til forslaget og generel tilfredshed med, at der foreslås en overordnet ramme for al lovgivning relateret til fødevarer ud fra en jord-til-bord- betragtning.

Samtlige besvarelser er endvidere positive overfor oprettelsen af "Myndigheden" med det hovedformål at opprioritere fødevarepolitikken. Det pointeres dog fra de fleste, at det er af stor væsentlighed at sikre, at Myndigheden alene foretager videnskabeligt arbejde, og at dette foregår så uafhængigt som muligt.

Nedenfor gengives de mere principelle betragtninger.

Forbrugerrådet er som udgangspunkt enig i Kommissionens betragtning om at formålet med fødevarelovgivningen er at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, og at den skal være baseret på risikoanalyser. Forslaget indeholder dog en række uklarheder i teksten, og der anvendes en række udtryk, der ikke er definerede. Disse bør defineres for at opnå en klar anvendelse af forordningen. Det gælder specielt "andre legitime faktorer", hvor Forbrugerrådet gerne ser en udvikling, der svarer til udviklingen i Codex Alimentarius. Derudover peger Forbrugerrådet på en række definitioner, der i forbindelse med forslagets videre behandling bør uddybes for at undgå forskellige fortolkninger.

For så vidt angår forsigtighedsprincippet, mener Forbrugerrådet, at anvendelsen bør omfatte tilfælde, hvor der *vurderes* at være en risiko, og ikke når en særlig sundhedsrisiko er *konstateret*.

Angående kravet om sporbarhed understreger Forbrugerrådet behovet for overensstemmelse mellem definition og anvendelse inden for anden fødevare- og foderrelateret lovgivning.

For så vidt angår Myndighedens hovedfunktion er Forbrugerrådet enig i, at denne skal afgive uafhængige videnskabelige vurderinger på foranledning af Kommissionen, medlemslandenes nationale fødevaremyndigheder eller Europa-Parlamentet. Forbrugerrådet finder det imidlertid nødvendigt, at Myndigheden selv skal have mulighed for at igangsætte videnskabelige vurderinger {{SPA}} ikke kun fordi Myndigheden skal foretage risikovurdering, men ring; fordi den vil have en kommunikationsmæssig rolle og vil bedømme kontrol- og overvågningsresultater. Forbrugerrådet mener tillige, at Myndigheden bør være i stand til at afgive anbefalinger til risikostyring, herunder lovgivning, på baggrund af den opnåede viden om beskyttelsen af forbrugernes sundhed og interesser. Dette er foreneligt med målsætningen om, at det endelige ansvar for at udføre risikostyring og lovgivning fortsat vil ligge hos Kommissionen, ligesom ansvaret for den demokratiske proces fortsat vil ligge hos Parlamentet og medlemslandene.

Opgaven kan imidlertid ikke løses uden et tæt samspil og samarbejde med nationalstaternes myndigheder, hvorfor der bør lægges vægt på at etablere fora, der stimulerer et sådan samarbejde og koordinering, på de enkelte delområder inden for Myndighedens kommissorium (og ikke kun formelt i Det Rådgivende Forum).

Forbrugerrådet mener, at det er nødvendigt at understrege Myndighedens rolle på ernæringsområdet. Forbrugerrådet anerkender, at Myndigheden ikke skal være en sundhedsfremmende institution som sådan, men at der er brug for en større anerkendelse af ernæringsområdet i en sundhedsmæssig sammenhæng. Forbrugerrådet mener derfor, at Myndigheden også bør beskæftige sig med videnskabelige vurderinger på kost- og ernæringsområdet, og at Kommissionen bør gøre brug af Myndighedens kapaciteter på dette område. Dette fordi de ernæringsmæssige overvejelser bør spille en mere fremtrædende rolle, f.eks. ved diskussionen af ny lovgivning, som fødevarertilskud og næringsstoftilsætning, godkendelsen af visse typer novel food eller i forbindelse med fødevarermærkning, da der er en latent mulighed for vildledning af forbrugerne, hvis den anvendes forkert.

Forbrugerrådet støtter endvidere, at Myndigheden skal lede den daglige drift af "Rapid Alert"-systemer, der dækker både fødevarer og foder. Men der er behov for et tæt samarbejde med Kommissionen, som "risikohåndterer" for at undgå eventuelle fejltolkninger.

Endelig nævner Forbrugerrådet, at forbrugerne forventer som minimum at få to af de fire pladser i bestyrelsen, som er forbeholdt repræsentanter for forbrugerne og industrien.

Landbrugsraadet mener, at det er uheldigt, at der inddrages hensyn til dyrs og planters sundhed direkte i fødevarerlovgivningen, idet der eksisterer selvstændig lovgivning på området vedrørende dyr og planter.

Landbrugsraadet finder derimod, at formålet med fødevarerlovgivningen også bør omfatte at fremme eksport fra EU og at sikre producenterne rimelige og lige konkurrencevilkår, også i forhold til tredjelande.

Endvidere udtrykkes der ønske om tilbageholdenhed i brugen af forsigtighedsprincippet, blandt andet savner Landbrugsraadet en definition af "andre legitime aspekter" og mener, at den eksisterende formulering giver for vide muligheder for at anvende forsigtighedsprincippet med deraf følgende risiko for opbygning af handelsbarrierer.

Landbrugsraadet støtter kravet om sporbarhed, men finder det væsentligt, at reglerne bliver så lette at administrere som muligt og ikke mere indgribende end nødvendigt.

For så vidt angår Myndigheden fremgår det af forslaget, at EU's Fødevarermyndighed skal behandle "fødevarsikkerhed" meget bredt. Således inddrages blandt andet dyrevelfærd og arbejdsmiljø, som arbejdsområder for den nye myndighed. Landbrugsraadet finder det ikke umiddelbart klart, hvordan dyrevelfærd kan have indflydelse på sundhedsbeskyttelse af forbrugerne. Endelig fremgår det af forslaget, at der prettelsen af Myndigheden vil ske en sammenlægning af de eksisterende stående komitéer. Landbrugsraadet er tvivlende overfor det hensigtsmæssige i denne ændring.

Fødevarerindustrien kan generelt fuldt ud støtte, at der tages hensyn til dyr og planters sundhed samt miljøet, men finder som Landbrugsraadet, at disse hensyn ikke bør indgå i en generel lov om fødevarer. De bør varetages i andre regelsæt.

FI finder ligeledes, at formålet med fødevarerlovgivningen også bør omfatte at fremme eksport fra EU og at sikre producenterne rimelige og lige konkurrencevilkår, også i forhold til tredjelande.

Angående anvendelsen af forsigtighedsprincippet lægger FI vægt på, at alene videnskabelige begrundelser er berettigede til at hindre den frie bevægelighed for varer. FI ønsker derfor også tilbageholdenhed i brugen af forsigtighedsprincippet.

FI støtter kravet om sporbarhed men finder, at de dokumentationskrav, der pålægges fødevareraktiviteterne i den forbindelse, skal stå et i rimeligt forhold til målet om hurtig og sikker tilbagetrækning af (risikobehæftede) varer.

FI ønsker, at Myndigheden tillægges kompetence til at afklare, hvorvidt nationale krav og initiativer er behørigt sundheds- og sikkerhedsmæssigt begrundet, og at Myndigheden kan træffe den endelige afgørelse i tilfælde, hvor der er videnskabelig uenighed, og der derfor indledes en mæglingsprocedure. FI finder, at Kommissionen i forslaget har fået for stor indflydelse på Myndighedens drift og opbygning i forhold til, at der skal være tale om en uafhængig institution.

Mejeriforeningen finder, at forslaget indebærer en uigennemskuelig sammenblanding af forskellige formål, der kan lægges til grund for foranstaltninger, der klassificeres som relateret til fødevarsikkerhed. Principper for, hvornår og hvordan andre legitime faktorer (herunder samfundsmæssige, økonomiske, etiske og miljømæssige forhold samt dyrevelfærd) kan indgå i risikostyringen, bør nærmere præciseres.

Endvidere finder foreningen, at formålet med fødevarerlovgivningen også bør omfatte at fremme eksport fra EU og at sikre producenterne rimelige og lige konkurrencevilkår, også i forhold til tredjelande. Endelig er foreningen grundlæggende uenig i, at fødevarer, der eksporteres ud af EU, skal overholde samtlige de krav, der er gældende i EU, med mindre importlandet kræver noget andet.

Foreningen advarer mod misbrug af forsigtighedsprincippet, og det bør præciseres i forslaget, at anvendelsen forudsætter en signifikant videnskabelig usikkerhed. Foreningen foreslår desuden, at Myndigheden forpligtes til straks at igangsætte afklaring af den videnskabelige usikkerhed.

Foreningen bemærker endvidere, at teksten vedrørende internationale forpligtelser, jf. artikel 18, kan give anledning til den fortolkning, at det er Kommissionen, der har kompetencen i internationale fora. En sådan udvikling vil være yderst uheldig ikke blot for de enkelte medlemsstater, men for EU's indflydelse på den internationale regulering i det hele taget.

For så vidt angår Myndigheden påpeges, at placeringen af varslingsystemet ikke harmonerer med Myndighedens funktion (foretager risikovurdering), idet varslingsystemet er en udpræget risikostyringsaktivitet, som ikke bør håndteres af videnskabelige eksperter.

Danske Slagterier finder det uheldigt at indrage hensyn til dyrs sundhed og sikkerhed, planters sundhed, miljø og arbejdsmiljø direkte i fødevarerlovgivningen.

Endvidere finder DS, at formålet med fødevarerlovgevingen også bør omfatte at fremme eksport fra EU og at sikre producenterne rimelige og lige konkurrencevilkår, også i forhold til tredjelande. DS anfører, at en fødevare bør anses for sikker, når den overholder specifikke bestemmelser i den medlemsstat, hvor den er produceret.

DS udtrykker ønske om tilbageholdenhed i brugen af forsigtighedsprincippet og støtter kravet om sporbarhed, men finder det væsentligt, at reglerne bliver så lette at administrere som muligt og ikke mere indgribende end nødvendigt.

DS er tvivlende overfor det hensigtsmæssige i at sammenlægge de stående komitéer.

Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet fremhæver generelt vigtigheden af, at arbejdsmiljøet, arbejdstagerhensyn og arbejderrepræsentation indarbejdes i forslaget. I den forbindelse udtrykker NNF tilfredshed med, at der ifølge forslaget kan lægges hensyn til arbejdsmiljøet til grund i fødevarerlovgevingen.

Endelig ønsker NNF, at forsigtighedsprincippet bør være gældende i tilfælde af modstridende ekspertudtalelser.

Specialarbejderforbundet i Danmark konstaterer, at de sociale aspekters vigtighed ikke er medtaget i forslaget. Især tænkes her på, hvilken rolle arbejdsvilkårene, herunder både godt arbejdsmiljø og kompetent uddannelse af de ansatte, spiller for sikring af konkrete forarbejdningsmetoder. Herefter påpeger SiD, at hensynet til arbejdstageren, arbejdsmiljøet samt arbejderrepræsentation bør indarbejdes konsekvent i forslaget.

For så vidt angår anvendelsen af forsigtighedsprincippet, mener SiD, at dette bør anvendes i tilfælde af modstridende ekspertudtalelser, så enhver rimelig tvivl kommer forbrugerne til gode.

HORESTA anfører, at det ikke fremgår af forslaget, hvilke kriterier der skal ligge til grund for valget af repræsentanter for forbrugerne og erhvervslivet i Myndighedens bestyrelse, men med det omfattende antal måltider, som dagligt produceres i branchen, udgør hotel og restauranter en vigtig del af fødevarerækeden. Derfor bør Hotel- og restaurantsektoren indgå med repræsentation i Myndighedens bestyrelse.

Endvidere finder HORESTA det betænkeligt, at medlemsstaterne, de nationale kompetente organer og EU-Parlamentet i forhold til Kommissionen har en begrænset mulighed for at anmode Myndigheden om en ekspertudtalelse.

Bryggeriforeningen støtter kravet om sporbarhed, men finder det væsentligt, at reglerne bliver så lette at administrere som muligt og ikke mere indgribende end nødvendigt.

Endvidere finder foreningen, at det er nødvendigt med en gennemgribende omstrukturering af de videnskabelige komitéer, således at disse overtages af Myndigheden, og finder det positivt, at der oprettes en tværfaglig komité.

Den Danske Dyrlægeforening udtrykker tilfredshed med, at forslaget dækker bredt og inkluderer foder, drikkevand, fødevarer og dyresundhed m.v. Endvidere er det tilfredsstillende, at der med forslaget er taget initiativ til adskillelse mellem ansvaret for risikoanalyse og risikostyring.

NOAH udtrykker ligeledes tilfredshed med, at der i fødevarerlovgevingen tages hensyn til miljøet.

Med hensyn til eksport finder NOAH af etiske grunde, at eksport og reeksport til tredjelande af fødevarer, der ikke opfylder EU-lovgivningen, bør være forbudt i alle tilfælde.

NOAH anfører endvidere, at for så vidt angår anvendelsen af forsigtighedsprincippet må økonomiske aspekter være underordnede, hvor der konstateres en mulighed for sundhedsrisiko.

Endelig efterlyser NOAH fuld offentlighed og adgang til data på fødevarerområdet i tråd med principperne i Århuskonventionen (vedrører adgang til oplysninger på miljøområdet). Desuden efterlyses, at repræsentanter for forbrugerorganisationer og andre non-profit organisationer sikres finansiel mulighed for at indgå i vurderingen af Myndighedens arbejde.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 24. november 2000 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmødet (indre marked, forbruger og turisme) den 30. november 2000, jf. aktuelt notat af 17. november 2000, samt den 8. december 2000 (orientering) i forbindelse med forelæggelsen af rådsmødet (landbrug) den 19.-20. december 2000, jf. aktuelt notat af 30. november 2000.